

אונקלוס במדבר פרק כה	יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כה
<p>א ויתב ישראל בשטין ושרי עמא למטעי בתר בנת מואב:</p>	<p>א ויתב ישראל באתרא דהוה מתקרי שיטין על שטותא וקלקולא דהוה בהון ושריאו עמא לאופסא קדוששהון ולמפער גרמיהון לטופסא דפער ולמטעית בתר בנת מואבאי דמפקן ית טופסיה דפער מתותי פסקייהון:</p>
<p>ב וקרא לעמא לדבחי טעוההון ואכל עמא וסגידו לטעוההון:</p>	<p>ב וקראה לעמא לדבחי טעוההון ואכלין עמא במרזחיהון וסגדין לטעוההון:</p>
<p>ג ואתחבר ישראל לבעלא פעור ותקף רגזא דיי בישראל:</p>	<p>ג ואתחברו עמא בית ישראל לבעלא פעור כמסמרא בקיסא דלא מתפרש בלא קיסמא ותקיף רוגזא דיי בישראל:</p>
<p>ד ואמר יי למשה דבר ית כל רישי עמא ודון וקטול דחייב קטול קדם יי לקבל שמשא ויתוב תקוף רוגזא דיי מישראל:</p>	<p>ד ואמר יי למשה סב ית כל רישי עמא ומני תהון דיינין וידונון דינין דקטולין ית עמא דטעו בתר פעור ותצלוב יתהון קדם מימרא דיי על קיסא קביל שמשא בקריצתא ועם מטמוע שמשא תחות יתהון ותקברינון ויתוב תקוף רוגזא דיי מישראל:</p>
<p>ה ואמר משה לדניי ישראל קטולו גבר גברוהי דאתחברו לבעלא פעור:</p>	<p>ה ואמר משה לדניי ישראל קטולו אינש גבר שבטיה דאדבקו בטעות פעור:</p>

אונקלוס במדבר פרק כה	יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כה
<p>ו וְהָא גְבֵרָא מְבַנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָא וְקָרַב לְתַת אַחוּהֵי יַת מְדִינֵיתָא לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל כְּנַשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנוּן בְּכֵן בְּתַרְע מִשְׁכַּן זְמַנָּא:</p>	<p>ו וְהָא גְבֵר מְבַנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָא וְאֶחָד בְּבִלְוֵרֵיתָא דְמְדִינֵיתָא וְקָרִיב יְתָה לְתַת אַחוּהֵי לְמַחְמֵי מֹשֶׁה וּלְמַחְמֵי כָּל כְּנַשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָנִי וְכֵן אָמַר לְמֹשֶׁה מַה דָּא לְמַקְרַב לְגַבְהָ וְאִין אָמַר אַנְתָּ דְאֶסִירָא הִיא הֲלָא אַנְתָּ נְסִיבַת יַת מְדִינֵיתָא בְּרַת יְתָרוֹ וְכַדִּי שְׁמַע מֹשֶׁה רְתַח וְאֶשְׁתְּלִי וְאִינוּן בְּכֵינֵן וְקָרִיין שְׁמַע וְקִימִין בְּתַרְע מִשְׁכַּן זְמַנָּא:</p>
<p>ז וְחִזָּא פִּינְחָס בֶּר אֶלְעָזָר בֶּר אֶהֱרֹן כְּהֵנָּא וְקָם מִגּוֹ כְּנַשְׁתָּא וְנָסִיב רְמֻחָא בִּידָה:</p>	<p>ז וְחִמָּא פִּינְחָס בֶּר אֶלְעָזָר בֶּר אֶהֱרֹן כְּהֵנָּא וְאִידְכֵר הִילְכְתָּא עָנִי וְאָמַר מֵאֵן דִּיקְטוּל וְקִטִּיל הָאֵן אִינוּן אַרְיֹתָא דְשִׁיבַט יְהוּדָה כִּיּוֹן דְחִמְנוּן שְׁתַּקִּין קָם מִגּוֹ סְנֵהֲדָרֵי דִילֵיהּ וְנָסִיב רְמֻחָא בִּידָה:</p>

אונקלוס במדבר פרק כה	יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כה
<p>ח וְעַל בְּתֵר גְּבֻרָא בֵר יִשְׂרָאֵל לְקוּבְתָא וּבְזַע יֵת תְּרוּיָהוֹן יֵת גְּבֻרָא בֵר יִשְׂרָאֵל וְיֵת אֲתָתָא לְמַעְהָא וְאֲתַכְלִי מוֹתָנָא מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:</p>	<p>ח תְּרִיסְרֵי נִיסִין אֲתַעְבִּידוּ לְפִינְחָס בְּזִמְן דְּעַל בְּתֵר גְּבֻרָא בֵר יִשְׂרָאֵל לִוְת מְדִינֵיתָא. נִס קְדָמָאֵי דְהוּהָ לִיָּה לְמַפְרֵשׁ יִתְהוּן וְלֹא פִירֵשׁ. נִס תְּנִין דְּאֲסַתְתָּם פּוּמְהוּן וְלֹא צְוּוּחִין דְּאִילוּ הוּן צְוּוּחִין הוּן מִשְׁתַּזְבִּין. נִס תְּלִיתָאֵי דְּכוּוּן בְּרוּמְחָא וּבְרִזִינוּן כְּחָדָא יֵת גְּבֻרָא בֵר יִשְׂרָאֵל בְּבֵית גּוּבְרִיָּה וְיֵת מְדִינֵיתָא בְּבֵית בְּהַתַּת תּוּרְפָּה. נִס רְבִיעָאֵי דְקָם רוּמְחָא בְּאַתֵּר בְּרוּוּזָא וְלֹא אֲשַׁתְּמִיט. נִס חֲמִישָׁאֵי כַד סוּבֵר יִתְהוּן אֲזַדְקָף שִׁיקְפָא נָטַל מִינֵיהָ עַד דְּנָפַק. נִס שְׁתִּיתָאֵי סוּבֵר יִתְהוּן בְּכָל מִשְׁרֵיתָא דִּישְׂרָאֵל דְּהוּהָ שִׁיתָא פְּרִסֵי וְלֹא אֲשַׁתְּלֵהִי. נִס שְׁבִיעָאֵי זְקִיפְנוּן בְּדַרְעַ יְמִינֵיהָ לְמַחְמֵי כּוּלְהוּן קְרִבּוּי וְלֹא יְכִילוּ לְהַנְזַקוּתֵיהָ. נִס תְּמִינָאֵי דְּאֲתַעְשֵׁן אַע רוּמְחָא וְלֹא אֲתַבֵּר מִן מְטוּלָא. נִס תְּשִׁיעָאֵי דְּאֲתַנְגִּיד פְּרִזְלָא כְּשִׁיעוּר תְּרוּיָהוֹן וְלֹא אֲשַׁתְּלִיפוּ מְנִיָּה. נִס עֲשִׂירָאֵי אֲתָא מְלֶאכָא וְהַפֵּךְ אֲתָתָא מְלָרַע וּגְבֻרָא מְלַעִיל דִּיחֲמוּן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת חִסוּדֵיהוּן. נִס חֲדָסְרָאֵי דְּאֲתַנְטְרוּ כַד חִיִּין עַד זְמַן דְּהִלִּיךְ יִתְהוּן בְּכָל מִשְׁרֵיתָא מִן בְּגִלְל דְּלֹא יִסְתָּאב כְּהֵנָּא בְּאַהֲלֵי דְּמִיתָא. נִס תְּרִיסְרָאֵי דְּאֲתַקְרִישׁ אֲדַמִּיהוּן וְלֹא נָפִיל עִילָיָה כִּיּוֹן דְּאוּבִיל יִתְהוּן בְּמִשְׁרֵיתָא חֲבַט שְׁדַנְהִי וּמִיתוּ עָנִי וְאָמַר קָדָם רְבוּן עֲלֵמָא אֲפֻשֵׁר דְּמְטוּל אֲלִיִּין יְמוֹתוֹן עֲשְׂרִין וְאַרְבַּע אֲלָפִין מִישְׂרָאֵל וּמִן יָד אֲתַגּוּלְלוּ רַחְמֵי שְׁמַיָּא וְאֲתַכְלִיִּית מוֹתָנָא מַעֲלוּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:</p>

אונקלוס במדבר פרק כה	יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כה
ט וְהוּוּ סְכוּם דְּמִיתוּ בְּמוֹתָנָא עֲשָׂרִין וְאַרְבַּעָא אֶלְפִין: פ פ פ	ט וְהוּוּ סְכוּם דְּמִיתוּ בְּמוֹתָנָא עֲשָׂרִין וְאַרְבַּע אֶלְפִין: פ פ פ
י ומליל יי עם משה למימר:	י וידבר יי ומליל יי עם משה למימר:
יא פִּנְחָס בֶּר אֶלְעָזָר בֶּר אֶהֱרֹן כְּהֵנָּה אָתְבַּיְתָא חֵימְתִי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַקְנֵי יְתָא קִנְאָתִי בִּינְיְהוּן וְלֹא שִׁיִּצִּיתִי יְתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי:	יא פִּנְחָס קִנְאָה בֶּר אֶלְעָזָר בֶּר אֶהֱרֹן כְּהֵנָּה אָתְבַּיְתָא יְתָא רְתַחֵי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן דְּקִנֵּי יְתָא קִנְאָתָא וְקָטִיל חֵיִבָּא דְּבִינְיְהוּן וְאַמְטוּלִיָּה לֹא שִׁיִּצִּיתִי יְתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי:
יב בכך אמר הא אנא גזר ליה ית קימי שלם:	יב בשבועא אימר ליה מן שמי האנא גזר ליה ית קימי שלם ואעבדיניה מלאך קיים וייחי לעלמא למבשרא גאולתא בסוף יומיא:
יג ותהי ליה ולבנוהי בתרוהי קים כהנת עלם חלף די קני קדם אלהה וכפר על בני ישראל:	יג וחולף דחסדוהי למימר הלא בר פוטי מדינאה הוא הא אנא מיחסיניה לכהונתא רבתא וחולף דאחד רומחא בדרעיה ומחא למדיניתא לבית בהתת קיבתה וצלי בפומיה על עמא בית ישראל יזכוון כהניא לתלת מתנן דרועא ולעא וקיבתא ותהי ליה ולבנוי בתרוי קיים רבות עלם חולף דקני לאלהיה וכפר על בני ישראל:
יד ושום גברא בר ישראל קטילא דאתקטיל עם מדיניתא זמרי בר סלוא רב בית אבא לבית שמעון:	יד ושום גברא בר ישראל קטילא דאתקטיל עם מדיניתא זמרי בר סלוא רב בית אבא לשבט שמעון:
טו ושום אתתא דאתקטילת מדינתא כזבי בת צור ריש אמי בית אבא במדין הוא:	טו ושום אתתא קטילתא מדיניתא כזבי ברת צור דמתקרייא שלונאי ברת בלק ריש אומא דמואב במדין בית מותביה הוא:

